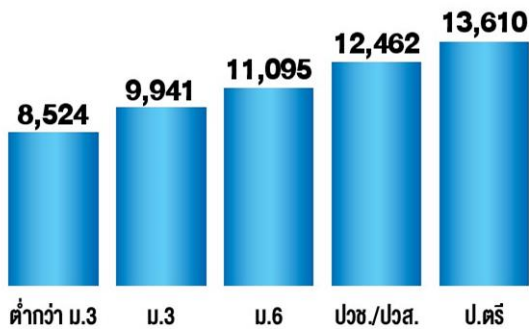

เราเห็นอะไรในภูเก็ต?

รายได้ผู้มีอายุ 25-30 ปี

จำแนกตามวุฒิการศึกษา หน่วย : บาท/เดือน

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

10 อาชีพความต้องการจ้างสูงสุด จ.ภูเก็ต

หน่วย : %

- แรงงานทั่วไป-ด้านการผลิตอื่นๆ **16.7**
- ผู้จัดการฝ่ายขาย-ส่งเสริมการขาย **10**
- ช่างไฟประจำเรือ ช่างยนต์ อินจิเนียร์ (เรือประมง) **8.4**
- หัวหน้า-พนักงานทำความสะอาดประจำห้องพัก **7.6**
- พนักงานต้อนรับโรงแรม **6.5**
- พนักงานต้อนรับทั่วไป **6.1**
- พนักงานต้อนรับห้องอาหาร **5.8**
- ผู้จัดการทั่วไปด้านการบริการทางธุรกิจ **5**
- หมออดตแผนโบราณ **5**
- ช่างเทคนิควิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์-โทรคมนาคมอื่นๆ **4.5**

ที่มา : สำนักเศรษฐกิจการแรงงาน กระทรวงแรงงาน

หน้าต่างความคิด

• เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว

คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

การที่กระทรวงศึกษาธิการเริ่ม

ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของในภูมิภาค ถือเป็นสัญญาณที่ดีของทิศทางการจัดการศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งหลายจังหวัดได้ขับเคลื่อนจัดการศึกษาในพื้นที่มาก่อนหน้านี้แล้ว นโยบายนี้จึงถือเป็นแรงหนุนที่สำคัญในการทำให้การทำงานในพื้นที่เป็นรูปเป็นร่าง และมีโอกาสเป็นจริงมากขึ้น

ภูเก็ตเป็นอีกหนึ่งจังหวัดที่มีหลาย

ภาคส่วนเข้ามาช่วยกันเพื่อผลักดัน

ปฏิรูปการศึกษาในจังหวัด โดยมีสภา

การศึกษาจังหวัดภูเก็ตเป็นกำลังหลัง

สภาแห่งนี้เป็นการจับมือกันระหว่าง

ตัวแทนจากภาครัฐ เอกชน คนภูเก็ตที่หวัง

จะเห็นลูกหลานภูเก็ตมีอนาคตที่ดี โดยมี

สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้

และพัฒนาคุณภาพเยาวชน (สสค.)

เข้าร่วมเป็นพันธมิตรเสริมอีกแรง จึงเรียก

ได้ว่าเป็นการทำงานในรูปแบบประชารัฐ

ระดับพื้นที่

หัวใจหลักของการทำงาน คือการเปิดโอกาสให้เยาวชนมีทางเลือกในชีวิตมากขึ้น ด้วยการแนะแนวอาชีพ จัดรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่โลกของงาน ควบคู่ไปกับการให้ข้อมูลที่สามารถนำไปประกอบการตัดสินใจด้านการเรียนต่อของเยาวชน ผู้ปกครอง และครู ข้อมูลที่สำคัญในการตัดสินใจเรื่องดังกล่าวคือข้อมูลความต้องการของตลาดแรงงานในระดับจังหวัดที่จะเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงโอกาสได้งานทำและรายได้ จากการเลือกเรียนในวุฒิที่แตกต่างกัน เพื่อให้เยาวชนสามารถตัดสินใจเลือกเส้นทางชีวิตที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของตนเองได้

นอกจากนี้แล้ว การทราบถึงความต้องการของตลาดแรงงานยังมีประโยชน์ในด้านการจัดการหลักสูตรของสถานศึกษา เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงานที่มีอยู่ทั้งด้านจำนวนของผู้สำเร็จการศึกษา และการออกแบบเนื้อหาในหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของนายจ้างและสภาพเศรษฐกิจของพื้นที่

โดยประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับตลาดแรงงานของภูเก็ต มี 2 ประเด็นด้วยกัน ประเด็นที่ 1 คือ จริงหรือไม่ที่รายได้ของคนจบปริญญาตรีสูงกว่าคนที่จบสายอาชีพ (ปวช./ปวส.) และ ประเด็นที่ 2 คืออาชีพที่มีความต้องการจ้างงานสูงสุด 10 อันดับแรกของจังหวัดภูเก็ตมีอาชีพอะไรบ้าง?

ประเด็นที่ 1 จริงหรือไม่ที่รายได้ของคนจบปริญญาตรีสูงกว่าคนที่จบสายอาชีพ?

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานทำของประชากร ไตรมาสที่ 3 ปี 2558 สำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า คนที่จบปริญญาตรีอายุ 25 ปีถึง 30 ปี มีรายได้เฉลี่ย 13,610 บาทต่อเดือน ในขณะที่คนที่จบระดับปวช./ปวส. ซึ่งเป็นสายอาชีพในช่วงอายุเดียวกันมีเงินเดือน 12,462 บาทต่อเดือน

นับว่าเป็นตัวเลขที่ใกล้เคียงกันมาก และถ้าหักค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากการเรียนระดับมหาวิทยาลัยแล้ว รายได้ของทั้งสองกลุ่มนี้แทบจะไม่แตกต่างกันเลย สะท้อนให้เห็นว่าการเลือกเรียนสายอาชีพก็สามารถมีรายได้ที่ได้ในระดับเดียวกับการเรียนระดับมหาวิทยาลัยได้

ประเด็นที่ 2 อาชีพที่มีความต้องการจ้างงานสูงสุด 10 อันดับแรกของจังหวัด

ภูเก็ตมีอาชีพอะไรบ้าง?

ผลการศึกษาพบว่าในช่วง 5 ปีข้างหน้าแต่ละปีจะมีความต้องการจ้างงานเพิ่มขึ้น 9,000 ถึง 10,000 ตำแหน่ง โดยตารางที่แสดงไว้สรุปความต้องการจ้างงาน 10 อันดับแรกของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งรวมแล้วคิดเป็นร้อยละ 75 ของความต้องการจ้างงานใหม่ทั้งหมดที่น่าสังเกตก็คือ หากไม่นับแรงงานด้านการผลิตอื่นๆ และแรงงานทั่วไป ตำแหน่งงานที่ต้องการผู้ที่มีเรียนจบสายอาชีพคิดเป็นร้อยละ 49.3 ส่วนตำแหน่งงานที่ต้องการ

ผู้ที่ต้องการเรียนจบระดับปริญญาตรีมีเพียงร้อยละ 15.0 สะท้อนให้เห็นว่า ผู้ที่เรียนจบสายอาชีพมีโอกาสได้งานทำมากกว่าผู้ที่เรียนจบระดับปริญญาตรี

การเรียนสายอาชีพ คือ “ทางเลือก”

จากผลการศึกษานี้จะเห็นได้ว่า สำหรับเยาวชนในจังหวัดภูเก็ตการเรียนสายอาชีพก็เป็น “อีกทางเลือกหนึ่ง” ซึ่งอาจเหมาะกับผู้ที่ต้องการจะก้าวเข้าสู่โลกของงานเร็วขึ้น ผู้ที่สามารถเรียนรู้ได้ดีจากการทำงานจริง หรือที่ทราบว่ามันเองมีความถนัดในอาชีพใด

นอกจากนี้แล้ว คนที่จบสายอาชีพมีโอกาสในการเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยเช่นกัน เพราะปัจจุบันนี้มหาวิทยาลัยมีหลักสูตรภาคค่ำ หลักสูตรเสาร์-อาทิตย์ รวมถึงการเรียนในมหาวิทยาลัยเปิด ด้วยเหตุนี้การเรียนสายอาชีพจึงไม่ใช่การตัดโอกาสเรียนในระดับสูงขึ้นไปแต่เป็นการเปิดโอกาสให้เรียนเมื่อพร้อม

ข้อดีอีกประการหนึ่งของการเข้าสู่โลกของงานเร็วขึ้น สำหรับผู้ที่เป็นลูกจ้างก็คือการที่นายจ้างทราบเห็นความสามารถในการทำงาน โอกาสที่จะก้าวหน้าในการทำงานก็มีมากขึ้น ยิ่งถ้าได้มีการเรียนต่อจนได้วุฒิที่สูงขึ้นด้วยแล้ว โอกาสประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานก็ย่อมสูงขึ้นตามไปด้วย